
DISCURS DE PRESA DE POSSESSIÓ DE L'ALCALDE
EXCM. SR. JORDI HEREU AL CONSELL PLENARI DE
L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Saló de Cent

8 de setembre de 2006

Digníssimes autoritats, tinents d'alcalde, regidors, companys de l'Ajuntament, família, amigues i amics.

Permeteu-me que les meves primeres paraules siguin per intentar expressar emocions. Per explicar-vos com em sento avui, en aquest acte especialment solemne.

Em sento profundament honorat. Em sento ple d'il·lusió i alhora serè i conscient de les responsabilitats que avui assumeixo.

Em sento, per sobre de tot, molt agraït a tantes i tantes persones que durant els darrers dies m'han transmès la seva calidesa, la seva proximitat.

Els dies precedents han estat d'una gran intensitat. Un procés certament curt i intens, de relleu a l'Alcaldia. Ha estat, malgrat la immediatesa del traspàs, un procés on moltes persones han fet un gran exercici de generositat i de corresponsabilitat.

He d'estar agraït a molta gent: en primer lloc a Joan Clos. Company que vaig començar a conèixer com a Alcalde de més a prop quan jo vaig entrar a l'Ajuntament, el 1997. Ell feia dos mesos que havia assumit el seu càrrec i jo començava, més jove, una trajectòria dins l'Ajuntament que m'ha portat on avui sóc.

Joan Clos: un home que ha sabut liderar la gran transformació que Barcelona ha fet en els darrers deu anys.

Un canvi que ha situat Barcelona a un gran nivell. En la seva projecció internacional, en l'àmbit econòmic, en la millora de les grans infraestructures, en el seu projecte cultural, en equipaments i serveis de primer ordre, en millora de la qualitat de vida als barris, en projectes col·lectius de gran volada.

La Barcelona d'avui és ben diferent a la de fa deu anys.

Joan Clos és l'Alcalde de la recuperació urbanística del litoral, l'Alcalde del retorn del Tibidabo a la ciutat; el de l'aprovació de la Carta Municipal; el de l'obertura de la Diagonal fins al mar, el de la xarxa de biblioteques, l'Alcalde dels equipaments per a tots els barris; el del Parc de la Recerca Biomèdica, l'Alcalde que, com ningú, ha sabut entendre la necessitat de Barcelona de ser innovadora, atrevida, oberta, cosmopolita, metropolitana i gran.

També vull expressar el meu agraïment als socis de l'equip de govern, que han contribuït – amb responsabilitat, amb complicitat política- a reeditar un acord de govern municipal de progrés i catalanista avui més viu i fort que mai.

Un acord que expressa políticament la voluntat d'una gran majoria de la nostra ciutadania.

Permeteu-me també unes breus paraules d'agraïment als companys del grup municipal socialista i a la resta de companys del meu partit, el Partit dels Socialistes de Catalunya: un conjunt d'homes i de dones que, des de l'arribada de la democràcia als ajuntaments, hem fet del municipalisme una passió. Una traducció, pràctica, a peu de carrer, dels valors de la llibertat, la igualtat i la justícia social.

Un projecte col·lectiu que ha permès reeditar, conjuntament amb altres forces progressistes, governs municipals sòlids i estables que han anat transformant la Barcelona plena d'incògnites i un pèl acomplexada de finals dels setanta en la Barcelona dinàmica d'avui, que afronta amb decisió les grans qüestions d'aquest tombant de segle.

Avui assumeixo un gran repte personal i col·lectiu. No ho faig, però, partint de zero. Tenim al nostre haver vint-i-set anys de feina feta –i molt ben feta– pels alcaldes que m'han precedit: en Narcís Serra, en Pasqual Maragall i en Joan Clos.

La nostra ciutat té avui tots els indicadors d'una ciutat saludable, dinàmica i vital. Gaudim d'un creixement econòmic que supera el del nostre entorn immediat. Un progrés fonamentat en nous sectors econòmics com la producció cultural, el turisme o les noves tecnologies que ens han permès superar, definitivament, el trànsit d'aquella Barcelona industrial a la Barcelona del segle XXI.

No és menys cert, però, que avui Barcelona –com tantes altres grans ciutats europees– està vivint transformacions ràpides, profundes i a tots nivells.

Aquella Barcelona homogènia dels anys setanta és avui molt més complexa, molt més diversa. I aquestes noves diversitats es manifesten en tots els àmbits:

- En l'àmbit demogràfic – perquè avui el 16% de la nostra població és nova immigració procedent, bàsicament, de més d'una dotzena de països diferents.
- En l'àmbit econòmic – perquè malgrat l'augment global de la riquesa aquesta no es tradueix automàticament en millor benestar per a tothom, en una reducció de les desigualtats.
- En l'aspecte generacional – perquè avui s'incrementen les tendències i les opcions, les possibilitats i la informació i això diferencia els grans dels joves.
- En l'àmbit cultural i dels valors – perquè avui els ciutadans expressen més radicalment i més públicament les seves preferències, les seves opcions vitals, les seves exigències de millora individual i col·lectiva.

Avui, en definitiva, afloren noves incerteses i noves desigualtats. Hi ha ciutadans que, legítimament, senten que no participen prou del progrés global. I és tasca dels governs, i també dels governs locals, actuar per fer arribar als ciutadans els beneficis –concrets i palpables– d'aquest creixement econòmic global.

Aquest és, en definitiva el nou repte que tenim davant: com donar resposta, des d'un projecte social i de progrés, a aquestes noves realitats. Com, sense deixar de créixer econòmicament, sense deixar mai de ser una ciutat oberta i cosmopolita, fem de Barcelona un exemple de cohesió social, de convivència, de qualitat de vida i de proximitat a l'àmbit europeu.

Com donem resposta, cercant la igualtat i la justícia social, als efectes no desitjats del dinamisme creixent a la ciutat. Des de l'ús intensiu de l'espai públic fins a la necessitat de més neteja, més ordre, més condicions per a la seguretat, de més habitatge assequible, de més transport públic per a tothom. En definitiva, d'una major qualitat de vida.

Fer un repàs als objectius que ens vàrem fixar en el Programa d'Actuació Municipal per aquest mandat ens ho fa evident. Llavors parlàvem del civisme; de l'habitatge assequible; de l'autoritat i la convivència; de l'aposta pel manteniment i la neteja de l'espai públic; del benestar i la cohesió; de la participació com a valor democràtic; de la sostenibilitat i la mobilitat; de la innovació i les noves oportunitats.

Fer una mirada al balanç de govern que podem fer a dia d'avui és un bon exercici per avaluar el grau d'assoliment dels nostres compromisos amb els ciutadans. La cartera de feina feta és molt llarga. Però encara queda feina per fer: el meu objectiu com Alcalde per als propers mesos és completar l'acció de govern d'aquest mandat municipal.

Però la nostra ambició vol anar més enllà.

Jo m'imagino una Barcelona capaç de saber casar el progrés econòmic global amb el progrés i el benestar personal, de tots els qui hi viuen.

Jo m'imagino una Barcelona excel·lent en creativitat, en noves economies, desperta, oberta, innovadora i atrevida. Però també m'imagino una Barcelona cohesionada socialment, justa i preocupada per les necessitats quotidianes dels seus residents.

Jo m'imagino una Barcelona excel·lent en la prestació dels serveis públics, propera, capaç de resoldre amb eficàcia els problemes diaris de la gent, des dels més grans als més petits.

Jo m'imagino, en definitiva, una Barcelona que mira enllà i que té els horitzons ben alts i escolta el què passa al món, però també una Barcelona que mira endins i que cuida la seva gent, sense excepcions i fins a l'últim detall. Un Ajuntament no pot fer-ho tot però sí s'ha de preocupar per tot. **Perquè res del què passa als ciutadans de Barcelona ens ha de ser aliè.**

Ara és l'hora de recollir l'herència dels alcaldes que m'han precedit i reblar novament el clau cap a una Barcelona social.

Vull adreçar-me a la **gent** de Barcelona:

Als **joves** que busquen noves oportunitats de feina, d'habitatge. Al joves us dic que seguirem treballant per posar les condicions que facin possible l'emancipació com a forma d'expressió de la llibertat individual. Seguirem treballant en la construcció d'habitatges de lloguer per a joves, apostant per la formació i el coneixement com a generadors d'oportunitats i atents a l'expressió social i cultural de nous valors i noves sensibilitats.

Als **emprenedors**, que tenen la valentia, la il·lusió i la força de tirar endavant projectes innovadors. A vosaltres us dic que seguirem posant les condicions per fer viable els vostres projectes com aposta estratègica en la gestió i la promoció de la nostra base econòmica i cultural.

A la **gent gran**, a aquells que són plenament autònoms i participen activament però també aquells que no ho són i necessiten suport. Treballarem en els dos sentits, retornant en forma d'equipaments i serveis l'aportació que feu a la vida social de la ciutat, però també afrontarem les necessitats d'aquelles persones grans que necessiten un reforç de la seva autonomia personal, quan aquesta es converteix en el repte vital.

A les **famílies**, unitats bàsiques de cohesió i solidaritat. Crec sincerament que com a estructura social bàsica que organitza la convivència, les famílies, tinguin la forma que tinguin, mereixen que siguem capaços d'innovar en polítiques públiques per enfortir-les.

Als **comerciants**, que donen vida als nostres barris i participen en la construcció col·lectiva de la ciutat. A vosaltres us dic que la Barcelona d'avui no es podria explicar sense la vostra complicitat. Seguirem comptant amb vosaltres en la definició de l'urbanisme comercial però també com a catalitzadors, com agents socials que veieu la ciutat cada dia a peu de carrer.

A les **dones**, que amb la vostra incorporació massiva al mercat laboral esteu protagonitzant una part important del creixement econòmic diferencial de la nostra ciutat, i tota una revolució en molts altres aspectes. A vosaltres us dic que farem tot el possible per contribuir a fer de la conciliació de la vida laboral i familiar un d'aquells desitjos que ens fan millors com a societat. Que seguirem construint escoles bressol i que promourem estratègies d'incorporació laboral en nous sectors d'activitat.

A les **persones amb discapacitat**, perquè la seva lluita per trencar barreres ens fa evident la necessitat d'avançar en la igualtat d'oportunitats. A vosaltres i als vostres col·lectius organitzats us vull dir que seguirem reconeixent el paper que sovint heu fet, de complement i, en algunes ocasions de substitució dels serveis públics; en el terreny de la formació, en el de l'ocupació i més recentment en la qüestió de l'habitatge.

Als **nous immigrants**, que han arribat a Barcelona cercant una vida millor. Volem afegir als seus deures de ciutadania, l'exercici ple dels drets. L'experiència històrica de la nostra ciutat ens diu que d'aquí no més de 10 anys, formaran part indestriable de la ciutat. No ens podem explicar a nosaltres mateixos sense la vostra aportació i per això cal que avui treballem conjuntament per reduir els riscos d'exclusió.

Barcelona sempre ha estat una ciutat d'acollida, en un país d'acollida.

I a tots els **treballadors i treballadores**, sapiguen que continuarem aprofundint en les polítiques de formació i de foment de l'ocupació. Avui Barcelona ja acull més d'un milió de llocs de treball, la millor recepta per generar oportunitats.

I no voldria deixar d'adreçar-me al **teixit associatiu**, a les entitats i col·lectius que defineixen el capital social de Barcelona. Sou un actiu fonamental de la ciutat.

Us conec perquè hem treballat colze a colze. Tant amb les que representeu un sector sencer de la ciutat com amb les associacions de barri. Tant les que defenseu als veïns fins les que porteu endavant projectes de cooperació internacional, o com els clubs esportius. Sense oblidar les comissions de festes que amb il·lusió i molt esforç tireu endavant la multitud de festes majors de Barcelona. Tots sou l'expressió del millor que té aquesta ciutat.

Vull ser capaç sempre de posar cara i ulls a la ciutat. De posar a cada cosa, a cada projecte, un rostre. **Sóc l'Alcalde de la Ciutat de Barcelona, però sobretot, em proposo ser l'Alcalde de la Gent de Barcelona.**

Això és el què he après en els anys que porto a l'Ajuntament: des de la proximitat als barris, parlant i, sobretot, escoltant a la gent, he comprovat que els grans conceptes amaguen realitats viscudes en primera persona.

El meu compromís passa per donar sentit als grans conceptes des de la transformació de la realitat quotidiana. Jo no entenc una Barcelona gran, sense límits, que no sigui capaç, alhora, de permetre a cadascun dels seus ciutadans el desenvolupament del seu projecte individual.

La governabilitat de les grans ciutats només es pot construir a partir de dues mirades complementàries: la mirada sobre la ciutat global i la mirada sobre la ciutat que viuen els veïns i les veïnes.

La mirada sobre la **ciutat global** és la que ens defineix una agenda que no es pot defugir de cap manera perquè suposa l'estructura sobre la que es basteix la resta. És a dir: que Barcelona afronti com cal el futur del Port i l'Aeroport; que les noves infraestructures de transport públic avancin al ritme que correspon; la generació d'oportunitats per la implantació de la nova economia a la ciutat; la definició d'una estratègia pactada envers l'activitat turística; o el posicionament envers el triangle universitat-empresa-ciutat.

Tots són aspectes que ens posicionen com a ciutat, capital de Catalunya, i epicentre d'una important Regió Metropolitana que contribueix a posicionar-nos en una Regió Europea més gran.

Aquesta mirada sobre la ciutat global passa també per la relació amb la resta de les Administracions. Si volem construir una ciutat que aprofiti les oportunitats cal que ho fem amb la complicitat i el suport inequívoc del govern de l'Estat i el govern de Catalunya. A ells m'adreçaré sempre que sigui necessari, sense defugir cap responsabilitat, per defensar els interessos legítims de Barcelona.

I també cal explicitar que no renunciarem al Govern Metropolità perquè és imprescindible com estratègia per resoldre certs problemes que només tenen solució en clau metropolitana.

Però, com us deia, aquesta mirada sobre la ciutat global no és suficient. Cal que hi afegim la mirada sobre la **ciutat viscuda**. Que siguem capaços d'identificar els nous reptes i les noves oportunitats també en el terreny local.

Tinc la profunda convicció que la ciutat és per sobre de tot **convivència**. Una convivència que requereix ser cultivada, mimada, des dels governs locals. Cal que establim les bases per tal que els nostres barris siguin els referents de pertinença que lliguen a les persones com a individus amb un projecte col·lectiu.

El **sentiment de pertinença**, l'orgull de viure a un barri de la ciutat, és el millor fonament per a la convivència. I per què això sigui possible, cal que nosaltres, els governs locals, l'Ajuntament, i el seu Alcalde al capdavant, situïn com a prioritat política la convivència. Aquesta prioritat es tradueix en accions i serveis concrets que s'aboquen a l'espai públic.

La **seguretat, la gestió de la mobilitat, la neteja i el manteniment** de l'espai públic formen part del paquet de serveis mínims indispensables per tal que el nostre concepte de ciutat sigui viable. Parlo concretament de posar en valor els serveis municipals bàsics, parlo de coordinació, parlo de recursos humans suficients i presents sempre en el territori.

També ha de ser una prioritat **l'accés a l'habitatge**, i a ningú escapa que aquest és un dels aspectes més complexes que hem d'afrontar. Els governs locals no disposen de totes les eines per

incidir en els mecanismes que intervenen en el mercat immobiliari. No tenim “LA” solució al problema de l’habitatge, però sí podem donar solucions concretes.

Podem seguir impulsant la construcció d’habitatges de lloguer per a joves i grans. Podem seguir promocionant planejaments urbanístics que s’acostin, com estem fent en aquests moments, a que el 50% dels nous habitatges tinguin algun tipus de protecció. Podem seguir reforçant la rehabilitació d’una part del parc d’habitatges de la ciutat.

En els darrers anys, les **reformes urbanístiques** ens han permès recuperar i guanyar nous espais públics. Ha estat una estratègia que ens ha definit com a ciutat, així ho reconeixen els de fora, però sobretot ho valoren els ciutadans com a fórmula que permet la redistribució de la riquesa i el reequilibri entre els diferents barris de la ciutat.

És en aquest punt on es situa l’amença més gran per la ciutat com espai de convivència i que hem pogut constatar en el cas d’algunes ciutats del nostre entorn. Aquesta amenaça és la **segregació**. És la desvinculació del conjunt de la ciutat d’una de les seves parts, sigui per l’especialització en l’activitat que s’hi desenvolupa, sigui per la concentració d’una determinada població, sigui perquè l’espai públic és apropiat de forma exclusiva per algú.

Treballarem per la ciutat compacta, inclusiva, sense excepcions ni segregacions. Seguirem fent tot això, i el meu compromís és innovar també en aquest terreny però reconeixent la complexitat dels fenòmens que sovint depassen les competències municipals i els recursos disponibles.

Voldria expressar-vos una darrera idea. Tot això, tot el que em proposo com Alcalde vull fer-ho com he après que s’han de fer les coses a Barcelona. Des de la proximitat i també des del diàleg. Aquestes són les premisses, les condicions que ens permeten sempre avançar.

La proximitat i el diàleg impliquen per sobre de tot capacitat d’escoltar, abans de decidir. Avui a la nostra ciutat, als nostres barris, no s’afronta cap projecte sense escoltar. I crec fermament que així ha de seguir-ho sent, també des de l’Alcaldia.

Però al costat de la proximitat i el diàleg, també vull expressar-vos que crec que **la fermesa, el rigor i la convicció** són també valors fonamentals en l’exercici de les nostres responsabilitats.

Fermesa per defensar allò que clarament configura el que entenem com l’interès general. Amb unes altres paraules, el bé comú.

Rigor, per fer de l’exercici de governar una permanent mostra d’honestedat personal i política, de competència i solvència, que ens obliga a complir amb els compromisos, amb la paraula donada, i també a saber dir NO quan toca.

I convicció, que vol dir prendre decisions sobre la base dels valors i creences que configuren el nostre ideari polític.

Vull acabar amb un prec. Amb la formulació d’un desig en veu alta. Vull demanar-vos a tots que siguem capaços de mantenir l’orgull de viure a Barcelona. Un orgull que no ens pot portar a l’allunyament de la realitat, del que passa als nostres carrers, als nostres barris.

Hem de fer tangibles i reals els beneficis de viure a Barcelona. La nostra ha de ser una ciutat on tothom vulgui viure, perquè té valors afegits, perquè s’hi viu millor, perquè és amable i propera.

Vull adreçar-me també als treballadors i treballadores municipals. L'Ajuntament com a organització ha estat motor de transformació i canvi d'aquesta ciutat. La contribució de tots plegats, la vostra complicitat, és imprescindible per tal que ho continuï sent en el futur.

Tenim la sort de ser fills d'una Barcelona admirada, estimada, envejada arreu del món. De tenir una Barcelona bonica, culturalment dinàmica i arquitectònicament brillant.

Tenim la sort de ser fills d'una ciutat pionera en la gestió de l'espai públic, valenta i creativa en la definició de noves solucions a problemes nous. Una ciutat generosa, receptora i que es reinventa a cada moment.

Procuraré, humilment, ser digne de la sort que he tingut. La sort de ser Barceloní i, avui, la sort de rebre l'immens honor de ser Alcalde de Barcelona.

Procuraré ser fidel a les meves conviccions i liderar el projecte col·lectiu que Barcelona és. I procuraré fer-ho escoltant a tothom, baixant sempre a peu de carrer, al costat de les persones, dels problemes, de la gent.

Visca BARCELONA !
Visca CATALUNYA !